

DUŻE (17) *av*

duże (14), **dużo** (1), duże *a.* dużo (2); dużo *ActReg.*

e prawdopodobnie jasne, o jasne.

comp duż(e)j (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. *Mocno, ze znaczną siłą, potężnie; valide, praevalide Mącz; fortiter Vulg (13)* : á gdy fie z obu ftron duże bili á niemało iuż Tatarow zbitych było/ y drudzi vciekać myflili *MiechGlab* 11, 8; Mowćie/ y trąbćie w trąbę w źiemi/ wołayćie duże [*clamate fortiter*] mowiąc/ zbierayćie fie/ á wnidźmy do miaft obronnych. *Leop Ier* 4/5; podkály fie tedy duże przednie vffy wielkie z obu ftron/ był kołat wielki/ lud fie máły fpracował Skanderbegow od wielkości *BielKron* 245, 247, 250, 320v; *Mącz* 474b, d; Przyczyniay w nie [*kule ogniste*] Oleiu/ by gorzáły dłużey/ Im ie namocniey zwijefz/ tym polecą dużey. *BielSat* N2v [*idem*] *BielSjem* 38.

W charakterystycznych połączeniach: duże bić się, bronić (się) (4), potkać się.

Zwrot: »duże się mocnić« (2): Moskwićin ná nas záiątrzony duże fię mocni GrabPospR K4, N3.

2. *W znacznym stopniu, bardzo (4)* : *Vulneribus gravis Alexander, bárzo zráníony duże vfieczony. Mącz* 149b; *Hiszpanski* ma też co czynic iakom z rozumiał z Pana starego Kanclerza zbierac snadź wielki lud, ale go ma gdzie rozdzielic, *Portugalczycy* duzo mu wierzgaia. *ActReg* 183; *GrabPospR* Nv [2 r.].

Synonimy: 1. mocnie, mężnie, potężnie, silnie; 2. barzo, wielmi.